

זֶה הַיּוֹם וְלֹא יַעֲבוֹר
הַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֵינוּ וְלֹא יִשְׁכַּח
הַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֵינוּ וְלֹא יִשְׁכַּח
הַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֵינוּ וְלֹא יִשְׁכַּח

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ג אֱלוֹהִים

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

ודע שע"י השגחה שהקב"ה משגיח עלינו עי"ז אנחנו באחדות עמו בבחינת כח אבל כשמסיר השגחתו ח"ו היינו ע"י שקר כ"ש דובר שקרים לא יכון לנגד עיני עי"ז האדם יורד לתוך הרע הגמור הרחוק מאמת הרחוק מאחד בתכלית הריחוק וזה בחינת אבני שיש טהור אבן זה בחינת כח אב ובן כחדא כתרגומו משם רועה אבן ישראל ושיש טהור הוא בחינת ישות בחינת פועל ומשם הטהרה שהיא הבחירה ומי שרוצה להגיע ולהמשיך האחדות לתוך הישות שיהי' עכשיו [אחר] הפעולה כמו קודם הפעולה עצה על זה שישמור עצמו משקר שהוא בחינת מים מים כנ"ל כי ע"י השקר מסיר השגחתו ואז הוא רחוק מאחד ואז הוא בעצמו בחינת פועל וזה שמא תסכנו בעצמיכם בעצמיכם דייקא וזה מה רב טובך אשר צפנת ליראיך מחמת זה זוכים לטוב הגנוז מחמת פעלת לחוסים בך שהוא הוציא אותם מכח אל הפועל ומחמת הפעולה נתהווה ונשתלשל הנגדיית כנ"ל וזה נגד בני אדם ואלו היראים בחרו בטוב ולא ברע מחמת זה נכללו באחד בטוב וזוכים לרב טוב הצפון הצפון דייקא כי באחד שהוא הטוב אין שני ששיג אותנו:

זאת התורה נדפסה בסגנון אחר קצת בס"י י"ג וגם שם הוא לשון רבינו ז"ל כפי מה ששמעתי מפיו הק' בלה"ק שהי' יושב על ספרו הנכתב ואמר לי מלה במלה בלה"ק אפס איזה דברים מעוטים אמר לי בלשון אשכנז ואני כתבתים בלה"ק וזאת התורה שמצאתי עתה היא כתיבת ידו בעצמו ויש ביניהם קצת שינויים וכנ"ל ע"כ העתקתיהו וזהו:
איתא בזוהר רוחא נחית לשכך חימום הלב זה בחינת צדקה

שהוא רוח נדיבה ע"י מקררין חמימות תאוות ממון וזה בחינת יבצור רוח נגידיים שהרוח ממעט תאוות הנגידות ועשירות וכד נחית רוחא הלב מקבל ליה בחדוה דנגונא דליואי זה בחינת משא ומתן באמונה ששמח בחלקו ואין איך להעשיר כי נגינה זה משא ומתן כ"ש שאו זמרה ותנו תוף וחדוה זה ששמח בחלקו וזה בחינת קטורת: לשון קשר שמקשר חימום הלב עם הרוח [וזה] שמן וקטורת ישמח לב וזה בחינת ישימו קטרה באפך שע"י בחינת קטרת הנ"ל נתבטל בחינת בזעת אפך תאכל וזה בחינת התגלות משיח שאז יתבטל חת הממון כ"ש והשליכו איש אלילי כספו ואלילי זהבו וזה בחינת רוח אפינו משיח ד' וכל זמן שיש עבודה הזרה הזאת של ממון בעולם חרון אף בעולם וכפי הביטול של ע"ז הזאת כן יתמשך חסד בעולם וזה בחינת ועושה חסד למשיחו וכשיתגלה חסד הזה יתמשך הדעת שהוא בנין הבית כ"ש בזוהר וימינא זמין למיבנא בי מקדשא בבחינת ואני ברוב חסדך אבוא ביתיך כי הדעת הוא בחינת בית כמאמר חז"ל מי שיש בו דיעה כאלו נבנה בית המקדש בימיו כי דעת ניתנה בין שתי אותיות ומקדש בין שתי אותיות וזה בחינת התגלות התורה שלעתיד לבא כמובא בזוהר שלעתיד יתגלה אורייתא דעתיקא סתימאה כי עיקר קבלת התורה ע"י השכל כ"ש עיר גבורים עלה חכם שהוא משה משיח ומי שהוא בבחינת משה משיח כנ"ל יוכל לקבל תורה גם מי שהוא במדריגה הזאת של בחינת משה משיח בחינת חכם כנ"ל יכול להמשיך הארת התורה ללמד לשאר בני אדם כי התגלות התורה בא מיחודא דאבא ואמא כ"ש שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך ויחודם מהעלאות נפשות ישראל בבחינת מיין נוקבין והחכם

בעינים כי העינים הם כמראה לטושה שנתראה בהם כל דבר שעומד כנגדם והתורה היא ט'נ'ת'א' שהם תלת גווני דעינא ובת עין וזה שהתורה נקראת בראשית תמן ראשי תמן בת ראשי אלה ראשי בית אבותם שהאבות הם תלת גווני דעינא תמן בת עין נמצא כשחכם מביא תורה כמובא לעיל נמצא שמביא כח הראות של השגחת השי"ת עלינו כנ"ל וע"י שאנחנו קרובים אל התורה נמצא שאנחנו קרובים אל כח הראות ועי"ז כח הראות נחזר לעינינו ונתראים ונצטיירים אנחנו בעינינו שהם כמראות הצובאות כביכול אבל אומות העולם מחמת שהם רחוקים מהתורה הם רחוקים מהשגחה והשגחתו אין מגיע אליהם בהכאה נמצא שאין נחזר הראות לעינינו ואין נצטיירים בעינינו נמצא השגחתו על האומות בחצי הראות בבחינת רצוא ואין בבחינת שוב כי השבת הראות מחמת הכאה והכאה אינו אלא על דבר קרוב ולא על רחוק וזה שמביא בתענית מעשה דר' יונה כד הוי מצטרך עלמא [למיטרא] היינו לתורה כ"ש יערוף כמטר לקחי הוי אמר איזיל ואייתי בזוזי עבורא עיבור זה בחינת עב ריו עב זה קרירות רי"ו זה בחינת חמימות כידוע בזוזי זה בחינת תאוות ממון היינו דאזיל לשכך תאוות ממון כנ"ל והוי קאי באתרא עמיקא באתרא צניעא היינו ע"י ששיכך תאוות ממון זכה לאתרא עמיקא שהוא בחינת חסד כמראה חמה עמוקה מן הצל וחסד הוא אור יום כ"ש יומם יצוה ה' חסדו וע"י החסד זכה לבנין הבית לבחינת שכל כנ"ל וזה אתרא צניעא שהוא בית המקדש שהוא השכל כ"ש ואת צנועים חכמה והוי מיכסא שקא זה בחינת לקיחת הנפשות להעלות אותם כנ"ל לוקח נפשות חכם וכלליות הנפשות הם מכונים בשם שק כי הם מתעדנים

פָּרַשְׁתָּ פִּינְחָם חֲזֵרְנוּ וְהִלְכְנוּ לְמַעַרְתַּת הוֹשֵׁעַ בֶּן בְּאֲרִי, וְאִזּוּ פָתַח לָנוּ
 נַעַר אֶחָד אֶת הַפֶּתַח וְנִכְנַסְנוּ לְשֵׁם וְשָׁפַכְנוּ שִׁיחֵנוּ שָׁם בְּבִכִי
 וּבִתְחִנּוּנִים, וְאִזּוּ כָּבַר הָיִינוּ מוֹכְנִים לְצֵאת מִצִּפְתַּת לַחֲזֹר לְבֵיתֵנוּ:
 קָנוּ בַּיּוֹם שְׁלִישֵׁי פָּרַשְׁתָּ פִּינְחָם יֵצְאוּ מִצִּפְתַּת לַחֲזֹר לְבֵיתֵנוּ, וְלוֹוּ
 אוֹתָנוּ רַב הַחֲשׁוּבִים וְאַנְשֵׁים הַרְבֵּה עַד כֹּה עֲזַרְנִי ה':

קָנוּ בַּיּוֹם רְבִיעֵי בָּאוּ לְחִיפָה בְּשָׁלוֹם, וּמִצְּאוּ שָׁם כָּל הַמְּשֻׁלָּחִים
 וְשָׂאָר אַנְשֵׁים שִׁיֵּצְאוּ מִצִּפְתַּת עַל דֶּרֶךְ לְנִסְעַ לְחוּץ לְאֶרֶץ בְּשָׁבוֹעַ
 הָעֶבֶר:

קָנַח בַּיּוֹם חֲמִישֵׁי הִלְכְנוּ עַל הַבַּיִת הַחַיִּים עַל קֶבֶר רַבִּי יִצְחָק
 נִפְחָא, וְגַם מָנַח שָׁם ר' יִרְמְיָה דְּמִן חִיפָה מִשָּׁם הִלְכְנוּ עַד שֶׁבָּאוּ
 לְמַעַרְתַּת אֱלִיָּהוּ, וְלֹא רָצוּ לְהַנִּיחַ אוֹתָנוּ לְכַנֵּס וְהָיָה כִּמְהָ מְנִיעוֹת
 עַל זֶה וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזַרְנִי וְנִצַּחְתִּי אוֹתָם וְנִכְנַסְנוּ כָּלָנוּ לְשֵׁם
 וְהַמְּעָרָה חֲדוּשׁ נִפְלָא וְשִׂמְחָנוּ שָׁם מְאֹד וְאַחַר כֵּן כְּשִׁיֵּצְאוּ עַד
 שֶׁבָּאוּ עַל פֶּתַח הַחֲצֵר שֶׁל הַמְּעָרָה, הִתְחִילוּ לְשִׁיר וּלְזַמֵּר עַד
 שֶׁבָּאוּ לְתוֹךְ שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה וּרְקֹדְנוּ שָׁם בְּשִׂמְחָה בְּעֲזֶרְתַּת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ מִשָּׁם הִלְכְנוּ עַד שֶׁבָּאוּ עַל קֶבֶר אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפְטַי, אֲשֶׁר
 עַד הֵנָּה עֹמֵד שָׁם בֵּית תְּפִלָּה שְׁלָהֶם, וְזֶה סָמוּךְ סָתַר אוֹתָהּ
 הַפֵּאֲשִׁי (מוֹשֵׁל תוֹרְכִי), וְעַתָּה יְכוּלִים לֵילֵךְ עַל קֶבְרוֹ הַקָּדוֹשׁ וְתִהְיֶה
 לָאֵל הָיִינוּ שָׁם אֲנַחְנוּ כָּלָנוּ בְּעֲזֶרְתַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

קָנַט בְּחִיפָה יֵשְׁבָנוּ עַד יוֹם רְבִיעֵי פָּרַשְׁתָּ מַטּוֹת וְהָיָה לִי לְנַחַת מֵהַ
 שְׁנֵת עֶכְבְּתִי בְּחִיפָה, שְׁזָכִיתִי לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עוֹד כִּמְהָ יָמִים,
 בְּפָרֵט שְׂרַבְנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה כְּשֶׁנִּכְנַס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בָּא תְּחִלָּה
 לְחִיפָה, וְשָׁם תִּכְף זָכָה מֵהַ שְׁזָכָה וְנִתְעַכֵּב שָׁם כָּל הַיָּמִים טוֹבִים
 מִרֵּאשׁ הַשָּׁנָה עַד אַחַר סְכוּת בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר זָכִינוּ לְדֶרֶךְ
 בְּאַדְמַת קֹדֶשׁ בְּמָקוֹם שְׁדֶרֶךְ שָׁם רַבְּנוּ הַנּוֹרָא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה:

סדר לקווי עיצות הימני:

כא כל המצות והעברות עקרון על-ידי שמוציאין מכת אל הפעל. כי עקר שלמות המצוה היא רק בשמוציאין אותם מכת אל הפעל, דהינו בשזוכין לעשותה בפעל. וכשמוציא המצוה מכת אל הפעל היא בחינת בריאת העולם ממש, והרי הוא מקיים את כל העולם כלו. וכן להפך בעברה חסוּשֵׁלום בתחלה העברה בכת, שחושב לעשותה חסוּשֵׁלום, ואחר-כך בשמוציאה מכת אל הפעל ועושה אותה חסוּשֵׁלום, אזי הוא רשע גמור וחשוב כמת, והרי מאבד עצמו ומאבד עולם מלא חסוּשֵׁלום. כי כל העולם לא נברא רק על-ידי בחינה זאת, שייצא מכת אל הפעל על ידו יתברך. ועל-כן בכל עברה חסוּשֵׁלום פוגמין בכלליות העולמות ובכלליות השמות הקדושים רחמנא לצלן רחמנא לישזבן. ואין תקנה כי-אם בתשובה, כי על-ידי תשובה על-ידי שמתחרטים על העברה ועוזבין אותה, על-ידי זה נתתקן כל הנ"ל, וחוזר ומוציא תקון כל העולמות מכת אל הפעל (שם טו).

כז על-ידי תשובה מאהבה אין נשאר מהחטאים שום רשם. ואז זוכה להתפלל וללמד בשכל צח שהוא בחינת מחין דגדלות, ואז יכול להתפלל כראוי וללמד ולהבין בלי עיון. וזוכה לחדש מחו בכל יום ויום (שם עד).

סדר ספורי מעשיות הימני:

ועל כן צוּתה התורה (שמות כג): "אחרי רבים להטות" כי מאחר שרבים נתקשרו באחד בודאי שם האמת כנ"ל וזה בחינת (בראשית מו): "כל הנפש הבאה לבית יעקב" הינו שמהנפשות נעשה בית יעקב הינו בית מדור לאמת, שהוא בחינת יעקב כמו

שְׁכַת־טוֹב (מִיכָה ב): "תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב" אֲבָל דַּע, שֵׁישׁ כְּנָגֵד זֶה קָשֶׁר
 שֶׁל רְשָׁעִים שְׁמַת־קִשְׁרִין יַחַד הִרְבֵּה נִפְשׁוֹת שֶׁל רְשָׁעִים וְנַעֲשֶׂה
 מֵהֶם בֵּית וּמְדוֹר לְשִׁקָּר וְעַל זֶה הִזְהִיר הַנְּבִיא (יִשְׁעְיָה ח): "לֹא
 תֹאמְרוּן קָשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמֵר הָעָם הַזֶּה קָשֶׁר" כִּי קָשֶׁר רְשָׁעִים
 אֵינּוּ מִן הַמְּנִין וְעַל זֶה כָּתִיב (שְׁמוֹת כג): "לֹא תִהְיֶה אַחֲרַי רַבִּים
 לְרַעַת" וְהִנֵּה, בֵּין שְׁנֵי הַבְּתִים הַנִּ"ל אֲפֹשֶׁר לְטַעוֹת הֵינּוּ, בֵּין
 הָאֱמֶת וְהַשִּׁקָּר כִּי הַשִּׁקָּר מְדַמֶּה עֲצֻמוֹ לְהָאֱמֶת, כִּי גַם שֵׁם יֵשׁ קָשֶׁר
 מִנִּפְשׁוֹת רַבִּים, וְאֲפֹשֶׁר לְאָדָם לְטַעוֹת וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ הֵיכָן הָאֱמֶת
 וְלִהְיֶכֶן יִקְרַב עֲצֻמוֹ וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי מִצּוֹת פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים זֹכָה לְהִבָּיֵן
 בֵּין שְׁנֵי הַבְּתִים הַנִּ"ל, בֵּין אֱמֶת לְשִׁקָּר, בֵּין מֶלֶךְ לְעֶבֶד כִּי הַשִּׁקָּר
 הוּא בְּחִינַת עֶבֶד, בְּחִינַת אָרוּר, בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ט): "אָרוּר כֹּנֵעַן
 עֹבֵד עֲבָדִים" וְכו'.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרֹף הַיּוֹפְתִי:

(ג) בַּשַּׁבָּת שְׁנִיָּה מוֹצִיאִין שְׁנֵי סְפָרִים בְּאֶחָד קוֹרֵא פִּרְשֵׁת הַשַּׁבּוּעַ
 וּבְשֵׁנִי קוֹרֵא זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק וּמִפְטִיר פִּקְדוֹתַי אֵת
 אֲשֶׁר עָשָׂה עֲמֶלֶק: (ג) בַּשַּׁבָּת שְׁלִישִׁית שֶׁהוּא ט"ו בְּאֶדֶר מִפְסִיקִין
 וּבַשַּׁבָּת ד' שֶׁהִיא כ"ב לְאֶדֶר מוֹצִיאִין שְׁנֵי סְפָרִים בְּאֶחָד קוֹרֵא
 בַּפִּרְשֵׁת הַשַּׁבּוּעַ וּבְשֵׁנִי קוֹרֵא פִּרְשֵׁת פֶּרָה וּמִפְטִיר וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם
 מִיַּם טְהוֹרִים (וְעֵיין לַעִיל סִימָן קל"ז סְעִיף ה): (ד) בַּשַּׁבָּת חֲמִישִׁי שֶׁהוּא כ"ט
 בְּאֶדֶר מוֹצִיאִין ב' סְפָרִים בְּאֶחָד קוֹרֵא פִּרְשֵׁת הַשַּׁבּוּעַ וּבְשֵׁנִי קוֹרֵא
 הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם וּמִפְטִיר בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לְחֲדָשׁ: (ה) חֵל רֵאשׁ חֲדָשׁ
 אֶדֶר הַסְּמוּךְ לְנִיסָן בְּתוֹךְ יָמֵי הַשַּׁבּוּעַ וְאֵפִילוֹ בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִקְדִּימִין
 לְקָרוֹת פִּרְשֵׁת שְׁקָלִים בַּשַּׁבָּת שֶׁלִּפְנֵינוּ וּמִפְסִיקִין בַּשַּׁבָּת כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה
 פִּרְשֵׁת זְכוֹר בַּשַּׁבָּת הַסְּמוּכָה לְפוֹרִים מִלִּפְנֵיהֶם וְאִם חֵל פּוֹרִים בְּעֶרֶב
 שַׁבָּת מִקְדִּימִים לְקָרוֹת פִּרְשֵׁת זְכוֹר בַּשַּׁבָּת שֶׁלִּפְנֵינוּ: (ו) הַיָּמִים

שראוי לקבוע בהם ראש חדש אדר זבד"ו וסימן לשבתות
 ההפסקה זט"ו ב"ו ד"ד ובי"ו כלומר כשחל ר"ח בשבת מפסיקין
 בחמשה עשר בו וסימן זט"ו וכשחל ביום ב' מפסיקין בו' בו וסימן
 ב"ו וכשחל ביום ד' מפסיקין בד' בו וסימן ד"ד וכשחל ביום ו'
 מפסיקין בשתי שבתות ב' בו וי"ו בו וסימן ובי"ו: (ז) י"א שפרשת
 זכור ופ' פרה אדומה חייבים לקרותם מדאורייתא לפיכך בני
 הישובים שאין להם מנין צריכים לבא למקום שיש מנין בשבתות
 הללו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא: הגה ואם אי אפשר
 להם לבא מכל מקום יזהרו לקרותם בנגינתם ובטעמם (מצא כתוב):

סימן תרפו (א) בחנוכה ופורים מותר להתענות לפניהם
 ולאחריהם: (ב) מתענים בי"ג באדר ואם חל
 פורים באחד בשבת מקדימין להתענות ביום חמישי: הגה ותענית
 זה אינו חובה לכן יש להקל בו לעת הצורך כגון מעוברות או מניקות או
 חולה שאין בו סכנה ואפילו רק כואבי עינים שאם מצטערים הרבה לא
 יתענו ויפרעו אח"כ אבל שאר בריאים לא יפרשו מן הצבור (חדושי אגודה
 בשם מחזור ויטרי) ואם חל פורים ביום א' שמתענין ביום ה' שלפניו וחל בו
 ברית מילה מותר לאכול על המילה ולמחר ביום ו' יתענו האוכלים (הגהות
 מנהגים): (ג) יש מתענים ג' ימים זכר לתענית אסתר:

סימן תרפז (א) חייב אדם לקרות המגילה בלילה ולחזור
 ולשנותה ביום ושל לילה זמנה כל הלילה ושל
 יום זמנה כל היום מהנין החמה עד סוף היום ואם קראה משעלה
 עמוד השחר יצא: (ב) מבטלים תלמוד תורה לשמוע מקרא מגילה
 קל וחומר לשאר מצות של תורה שכולם נדחים מפני מקרא
 מגילה שאין לך דבר שנדחה מקרא מגילה מפניו חוץ ממת מצוה
 שאין לו קוברים (כדי צרכו) שהפוגע בו קוברו תחלה ואח"כ קורא:

הגה וכל זה לא מיירי אלא בדאיכא שהות לעשות שתיהן אבל אם אי אפשר לעשות שתיהן אין שום מצוה דאורייתא נדחה מפני מקרא מגילה (ר"ן וב"י בשם תוספות ומהר"א מורחי) והא דמת מצוה קודם היינו דוקא בדאפשר לו לקראה אח"כ (מהר"א מורחי):

סימן תרפח (א) כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון אפילו אינן מוקפין עכשיו קורין בט"ו אפילו אם הם בחוצה לארץ ואפילו אין בהם עשרה בטלנים (פי' בטלים ממלאכתן ועוסקין בצרכי צבור) והוא שהוקף ואח"כ ישב או שישב תחלה על דעת להקיפו אח"כ לאפוקי כשנודע שישב תחלה על דעת שלא להקיפו (אבל בסתמא הוקפה ולבסוף ישבה ר"ן): (ב) וכן הכפרים הנראים עמהם אפילו אינם סמוכים כגון שהם בהר או שסמוכים להם אפילו אינם נראים עמהם כגון שהם בעמק ובלבד שלא יהיו רחוקים יותר ממיל ובשושן אע"פ שאינה מוקפת חומה מימות יהושע קורין בט"ו הואיל ונעשה בו הנם: (ג) כפרים ועיירות גדולות וכרכים שאינם מוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין בי"ד:

סדר לקויי תפלות הימני:

תקל: וְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְהַתְמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד שְׁנִזְכָּה בְּעֲצִמְנוּ לְחֵדֵשׁ חֲדוּשִׁים רַבִּים אֲמִתִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל פִּי הַדַּרְכִּים שֶׁקִּבַּלְנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאֲמִתִּים, זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ שְׁנִזְכָּה לְקַשֵּׁר מִחֲשַׁבּוֹתֵינוּ תְּמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלַחֲשֹׁב וְלַעֲיֵן בָּהּ בְּעֵיוֵן גְּדוֹל לְשִׁמְחָה וְלַהֲתַפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַרְבֵּה שְׁתֹּאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְתַפְקַח עֵינֵי שְׁכָלְנוּ וְדַעַתְנוּ לְטוֹבָה, עַד שְׁנִזְכָּה לְחֵדֵשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה וְהַנְּשַׁבָּה מְאֹד מְאֹד וְנִזְכָּה עַל יְדֵי כָּל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רכ"ח ❦ צמח מנוהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

הַחֲדוּשִׁים שֶׁנֶחֱדַשׁ בְּתוֹרָתְךָ, לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ תָּמִיד אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ
מַחֲנוֹ וְשִׁכְלָנוּ, וַיִּמָּלֵא כְבוֹדְךָ אֶת כָּל מַחֲנוֹ וְשִׁכְלָנוּ וְדַעַתְנוּ וּלְבָבֵנו
וְרַמְ"ח אַבְרָנוּ וְשֵׁם"ה גִּידְנוּ וְכָל קוֹמַתְנוּ וְאַהֲיָה מְרַכָּבָה לְשִׁכְיֵינֵת
אֱלֹהוּתְךָ, וְלֹא אֵצֵא עוֹד מִן הַקְּדוּשָׁה חֵם וְשָׁלוֹם אֲפִלוּ כְחוּט הַשְּׁעָרָה
וְלֹא אֶחְשָׁב שׁוֹם מִחֻשְׁבֵּת חוּץ חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֶהְיָה תָּמִיד דְּבוּק
בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַד שְׁאֲזַכָּה לְהַכְנִים גַּם בְּאַחֲרִים יְדִיעַת
אֱמֶתֶת אֱלֹהוּתְךָ, לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתְךָ וְכְבוֹד הַדָּר
מִלְכוּתְךָ, שְׁאֲזַכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ מַחֲם וְשִׁכְלָם וּלְבָבָם עַל
יְדֵי דְבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁתִּזְכְּנֵי לְהַשְׁמִיעַ בְּאָזְנֵיהֶם וּבְלִבֵּיהֶם
וְתַפְתַּח עֵינָם וְשִׁכְלָם וּלְבָבָם שִׁירְגִישׁוּ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, וְתִטְעִימָם
נוֹעַם זִיּוֹךְ עַד שֶׁנִּזְכָּה כָּלָנוּ, עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת
מְהֵרָה "לְחִזּוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים, שִׁבְעַ
שְׁמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח":

תְּקַלָּא: וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ תָּמִיד מִתְּלַמִּידִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים, כִּי אַתָּה
יְדַעְתָּ כִּי בְּשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ וְאֵין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה אֵיךְ לְהִזְהַר
וּלְהַשְׁמִיר מֵהֶם חוּסָה עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹא תִגִּיעַ
לְתַלְמִידִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים שְׂאֵינָם רְאוּיִם לְקַבֵּלָהּ [וְתַחֲוִים] וְתַרְחַם
עֲלֵיהֶם, וְתִשָּׁיֵב מְהֵרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, בְּאִפְן שִׁיּוּכְלוּ
בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל אֱמֶתֶת נְעִימוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְתִגְלָה הָאֵמֶת
בְּעוֹלָם וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְהַשְׁקֵר לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים הָאֵמֶת חֵם וְשָׁלוֹם
וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל יָמֵינוּ לְעוֹלָם מֵעוֹנֵשׁ תְּפִיסָה וּבֵית
הָאֲסוּרִים חֵם וְשָׁלוֹם שְׁלֹא נָבֵא לְעוֹלָם לְתַפְיִסָה וּבֵית הָאֲסוּרִים
וְתַרְחַם עַל כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּבַר נְתַפְסוּ בְּבֵית הָאֲסוּרִים
שֶׁתִּמְהַר לְהוֹצִיאָם מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם וְנַחַת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ צְעָרָם
וּמְכַאוּבָם, וְעַצֵּם הִרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם, הוֹצִיאָם מִחֻשְׁךָ וְצַלְמֹת

וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם תִּנְתַּק "ה' מִתִּיר אֲסוּרִים, אָמֹר לְאֲסוּרִים צֵאוּ
 וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֵׁךְ הִגְלוּ" וְתֵן לָנוּ פְּרֻנְסָתְנוּ בְּהִרְחָבָה גְּדוּלָּה מֵאֲתֶךָ
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּאֶפֶן שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת
 כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם "וַיְהִי נָעַם ה' אֱלֹקֵינוּ, עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ יְהִיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ ה', צוּרֵי וְגֹאֲלֵי וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ ה' עֵת רָצוֹן אֱלֹקִים בְּרַב
 חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בִּשְׁלוֹם
 בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

תְּפִלָּה נד תקלז: ומיוסד על תורה ס"ו אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ, אֵל חַנּוּן
 שְׁמֶךָ, בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ, "ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ "אִם
 עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, לְמַעַן שְׁמֶךָ ה' וְסַלַּחַת לְעוֹנֵינוּ
 כִּי רַב הוּא", יַעֲנֵנוּ ה' בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹקֵי יַעֲקֹב, "אֵל יֹשֵׁב
 דָּךְ נִבְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יִהְיֶה לְךָ שְׁמֶךָ, לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן
 כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ עַל אֱמֶתְךָ, לְמַעַן שְׁמֶךָ ה' תְּחַיֵּנִי, בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא
 מִצָּרָה נַפְשִׁי ה' שְׁמֶךָ לְעוֹלָם ה' זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר", הַבִּיטָה וּרְאֵה
 "לְמִי עוֹלָלְתָּ כֹּה", רְאֵה נָא בְּעַנְיֵנוּ וּרְיֹבָה רִיבֵנוּ, כִּי צָרוֹת סָבְבוּנוּ
 בְּכָל וּבְפָרֵט כִּי אָנוּ רַחוּקִים מִמֶּךָ כְּמוֹ שְׁאָנוּ רַחוּקִים, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ
 כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ, וּבְתוֹךְ כֶּךָ יֵצְאוּ עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וּמָרוֹת כְּאֵלוֹ,
 אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל, וְזִכּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין בָּנוּ לְרָצוֹתְךָ
 בָּהֶם וּבְעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים כָּשָׁל כַּחֲנוּ אֶפְלוּ לְצַעֲקָה וְלִזְעַק אֵלֶיךָ
 כְּרָאוּי, וּבְמַתְּ נִתְרַצָּה אֵל אֲדוֹנֵנוּ מִלְּכֵנוּ עַל כֵּן עֲתָה אֵין לָנוּ שׁוֹם
 פְּתִחוֹן פֶּה וְלֹא שׁוֹם דָּרָךְ לָבוֹא לְפָנֶיךָ וְלֹא שׁוֹם מִשְׁעָן וּמִבְטָח, כִּי
 אִם בְּשִׁמְךָ לְבַד בְּשִׁמְךָ בָּאנוּ לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ,
 אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים קָרָאתָ שְׁמֶךָ עָלֵינוּ מִיְּמֹת אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַמְּשֻׁתָּף בְּשִׁמְנוּ וּלְמַעַן שֵׁם כָּל הַצַּדִּיקִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'ערך מצמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות </p></div>

הַאֲמֵתִים אֲשֶׁר הֵם שְׂמֵךְ, וְתַחֲוֹם וְתַחֲמֵל וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְתִּיק וְתַקֵּל וְתַבְטִיל כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבַפֶּרֶט הַגְּזֵרָה הַקְּשָׁה וְהַמָּרָה שִׁיִּצְאָה בְּסִמּוּךְ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ וְתַסִּירָהּ וְתַבְטִילָהּ מֵעָלֵינוּ מִהֲרָה, כִּי אֵין מִי יַעֲמֹד בְּעֵדְנוּ שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה, כִּי כִּבֵּר גְּלִיתָ לָנוּ כִּי אֵין טוֹב בְּעֵינֶיךָ לְהַמִּיתֵנוּ אִזּוֹ לְהַעֲנִישֵׁנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי "בְּכָל צָרָתָם לֹא צָר", וּכְתִיב: "גַּם עָנֹשׁ לַצַּדִּיק לֹא טוֹב" כִּי שְׂמֵךְ מִשְׁתַּף בָּנוּ, וְכָל הַעֲנָשִׁים חֵם וְשָׁלוֹם נוֹגְעִים בְּךָ כְּבִיכּוֹל וּבְהַצַּדִּיקִי אֲמֵת, בַּפֶּרֶט גְּזֵרָה קְשָׁה וּמָרָה כְּזֹאת, אֲשֶׁר עַקְרָהּ עַל דְּתָךְ הַקְּדוֹשׁ, כִּי לֹא עָלֵינוּ תִּלְנָתָם וְשִׁנְאָתָם, כִּי אִם עָלֶיךָ וְעַל דַּת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה: